

Nr 150.

Ankom till riksdagens kansli den 2 maj 1939 kl. 4 e. m.

*Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående lö-
nereglering för landshövdingarna jämte i ämnet väck-
ta motioner.*

(3:e avd.)

I propositionen nr 37 har Kungl. Maj:t, under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden den 4 januari 1939, föreslagit riksdagen att

dels besluta, att civila avlöningsreglementet skall äga tillämpning å landshövdingarna;

dels godkänna det förslag till avlöningsbestämmelser för landshövdingarna, som innefattas i en vid statsrådsprotokollet fogad bilaga;

dels bemyndiga Kungl. Maj:t att, i huvudsaklig överensstämmelse med vad i statsrådsprotokollet angivits, förordna, på vad sätt de i nämnda bilaga innefattade bestämmelserna skola inordnas i civila avlöningsreglementet;

dels bemyndiga Kungl. Maj:t att, vad angår landshövdingarna, utfärda erforderliga bestämmelser om övergången till civila avlöningsreglementet;

dels ock besluta att barntillägg skola övergångsvis utgå till landshövdingarna enligt av föredragande departementschefen förordade grunder.

I samband med Kungl. Maj:ts förslag har utskottet till behandling förehåft följande inom andra kammaren väckta motioner, nämligen,

nr 356 av herrar *A. Hansson* i Rubbestad och *J. V. Pettersson* i Norregård,
nr 357 av herrar *I. Johansson* i Mysinge och *S. Andersson* i Vigelsbo samt
nr 358 av herr *K. Magnusson* i Skövde.

Yrkandena i dessa motioner återgivas nedan efter redogörelse för Kungl. Maj:ts förslag.

Gällande bestämmelser.

I enlighet med beslut av 1925 års riksdag utgår för närvarande till landshövdingarna en fast årslön av 21,000 kronor med undantag för landshövdingarna i Malmöhus samt Göteborgs och Bohus län, vilkas fasta lön uppgår till 23,500 kronor. Härtill komma dyrtidstillägg ävensom fri bostad. Staten ersätter tillika $\frac{3}{4}$ av kostnaderna för uppvärmning av landshövding anvisad bostad samt för bränsle, som i densamma använts för hushållsändamål. För landshövding avsedd bostad skall genom statens försorg vara försedd med möblering för högst fyra till representation avsedda rum. Underhållet av möbleringen bekostas av statsverket.

Såsom villkor för dessa löneförmåners åtnjutande stadgas, bland annat, att med landshövdingbefattning ej må förenas uppdrag såsom ordförande eller ledamot i styrelse för bankaktiebolag eller solidariskt bankbolag eller såsom funktionär i dylikt bolag. Ej heller må med landshövdingbefattning förenas uppdrag såsom ordförande eller ledamot i styrelse för annat bolag, som är försett med Kungl. Maj:ts oktroj eller blivit registrerat som aktiebolag, eller befattning såsom tjänsteman i sådant bolag eller annan tjänstebefattning av vad slag det vara må, så framt ej Kungl. Maj:t, efter prövning att ifrågavarande uppdrag eller tjänstebefattning ej må anses inverka hinderligt för utövande av statstjänsten, finner uppdraget eller befattningen kunna få mottagas och tills vidare bibehållas.

Kungl. Maj:ts förslag.

I anslutning till ett av 1938 års riksdag gjort uttalande, att frågan om en tillämpning av det civila avlöningsreglementet å, bland andra, landshövdingarna borde snarast upptagas till beredning och avgörande, har inom finansdepartementet utarbetats en *promemoria angående landshövdingarnas löneförmåner*. Enligt denna promemoria skulle landshövdingarna tillerkännas en fast årslön av 22,000 kronor ävensom ett årligt representationsbidrag med 9,000 kronor för ett vart av Malmöhus samt Göteborgs och Bohus län, 4,000 kronor för Gotlands län och 6,000 kronor för övriga län. Vidare skulle staten, liksom nu, tillhandahålla fri bostad men dessutom helt bekosta uppvärmning av och elektrisk strömförbrukning för densamma. Förutom den möblering av fyra representationsrum, som nu bekostas av statsmedel, skulle statsverket tillika ikläda sig kostnaderna för landshövdingbostädernas förseende med viss uppsättning porslin, glas och bordssilver, vilken skulle förbliva i statsverkets ägo. Vid avgång från tjänsten borde innehavaren äga skyldighet att till efterträdaren överlämna inventarierna i det skick, vari de mottagits.

Såsom villkor för dessa löneförmåners åtnjutande förutsattes i promemorian, att *generellt* förbud skulle stadgas för landshövding att åtaga sig enskilda uppdrag av de kategorier, som enligt nuvarande bestämmelser kunna innehavas efter Kungl. Maj:ts prövning i varje särskilt fall. Om någon landshövding hellre önskade kvarstå på nu gällande lönestat, skulle hans rätt att inneha sådana uppdrag lämnas oförkränt. För att icke försätta landshövdingarna i ett tvångsläge i fråga om övergång till den nya lönestaten skulle landshövding, som icke vill nu underkasta sig de nya bestämmelserna, äga rätt att senare, därest han ginge miste om uppdragen eller eljest frånträdde dessa, övergå på den nya lönestaten.

Över promemorian hava *yttranden* avgivits av statskontoret och allmänna civilförvaltningens lönenämnd.

Statskontoret har tillstyrkt det i promemorian framlagda förslaget.

Allmänna civilförvaltningens lönenämnd, som jämväl i allt väsentligt biträtt promemorieförslaget, har till komplettering av detta anfört bland annat följande.

I samband med utformningen av avlöningsbestämmelserna för landshövdingarna torde böra övervägas, i vilken utsträckning representationsbidragen skola få bibehållas vid befattningshavarnas tjänstledighet. Lönenämnden är för sin del närmast av den uppfattningen, att bidragen skola avstås allenast vid längre ledigheter. Beslut rörande dylikt avstående bör enligt lönenämndens förmenande meddelas av Kungl. Maj:t från fall till fall, lämpligen i samband med tjänstledighetens beviljande.

Vidkommande härefter det föreslagna generella förbudet för landshövding att åtaga sig uppdrag vill det synas lönenämnden, att ett dylikt förbud bör avse jämväl sådana uppdrag såsom ordförande eller ledamot i styrelse för företag, vars verksamhet har huvudsakligen ekonomiskt syfte, vilka direkt eller indirekt meddelas av Kungl. Maj:t.

En ledamot av lönenämnden har anmält avvikande mening såtillvida, att han ansett, att det särskilda representationsbidraget borde utgå ur förslaget och lönerna i stället sättas till 29,000 kronor för landshövdingarna i Göteborgs och Bohus län och Malmöhus län samt 26,000 kronor i övriga län.

Departementschefen har för egen del beträffande de föreslagna löneförmanerna yttrat följande:

I likhet med de i ärendet hörda myndigheterna kan jag i allt väsentligt biträda det förslag till ändrade avlöningsbestämmelser för landshövdingarna, som framlagts i den förut återgivna departementspromemorian. Med åberopande av de skäl, som däruti anförts, får jag därför tillstyrka, att lönebeloppet för landshövdingarna bestämmas till 22,000 kronor, varå under de förutsättningar och enligt de grunder som eljest gälla rörligt tillägg bör utgå, att landshövdingarna erhålla särskilda representationsbidrag, ävensom att kostnaderna för uppvärmning och belysning av åt landshövdingarna anvisade tjänstebostäder helt övertagas av statsverket. I fråga om representationsbidragens storlek kan visserligen tvekan hysas, om tillräckliga skäl föreligga att, såsom i promemorian föreslagits, bestämma bidraget för landshövdingen i Gotlands län till lägre belopp än eljest i allmänhet skulle utgå. I det förslag, som härmed framlägges, har emellertid bidraget bibehållits vid det i promemorian upptagna beloppet, 4,000 kronor. Representationsbidragen i övrigt torde böra bestämmas till de belopp, som i promemorian angivits. Vad angår statens övertagande av samtliga kostnader för uppvärmning och belysning av tjänstebostäderna, vilka kostnader böra påföras statens allmänna fastighetsfond, må framhållas, att förslag av samma innebörd i annat sammanhang framlägges denna dag i fråga om de såsom beskickningschefer tjänstgörande sändebuden. De ändrade bestämmelserna torde böra tillämpas från och med den 1 juli 1939.

I departementspromemorian har föreslagits, att statsverket för framtiden skulle inklåda sig kostnaderna för landshövdingbostädernas förseende med viss uppsättning porslin, glas och bordssilver. Även i denna del överensstämmer förslaget med vad som förordas i fråga om sändebuden. Då förslaget synes mig ändamålsenligt, får jag tillstyrka detsamma. Det torde få ankomma på Kungl. Maj:t att i varje förekommande fall besluta angående ifrågavarande utrustnings anskaffande och omfattning. Kungl. Maj:t torde även, där så provas skäligt, få besluta om nyinköp av sådana inventarier för landshöv-

dings räkning, vilken tillträtt tjänsten före den 1 juli 1939. Kostnaderna för inköp av det bohag, varom här är fråga, böra bestridas från vederbörligt anslag under femte huvudtiteln. Vid inträffad avgång från tjänsten bör, såsom i promemorian förutsatts, innehavaren vara skyldig att till efterträdaren överlämna inventarierna i det skick, vari de mottagits.

Sin ståndpunkt till frågan om landshövdingarnas rätt att åta sig uppdrag vid sidan av tjänsten angiver departementschefen härafter sålunda:

För min del får jag till en början framhålla, att landshövding givetvis alltså jämt bör kunna innehava uppdrag som ordförande eller styrelseledamot i ideella föreningar och liknande sammanslutningar liksom även andra enskilda eller offentliga uppdrag än ordförande- eller ledamotskap i styrelser för företag med huvudsakligen ekonomiskt syfte och uppdrag som äro jämförliga med innehav av befattning. Om till äventyrs ett av Kungl. Maj:t meddelat uppdrag skulle kunna anses jämförligt med innehav av befattning, bör landshövding även i framtiden vara berättigad mottaga detsamma. I nu angivna hänseenden har ändring i gällande bestämmelser icke ifrågasatts.

Förbudet för landshövding att åta sig uppdrag vid sidan av tjänsten bör enligt min mening avse *dels* uppdrag såsom ordförande eller ledamot i styrelse för enskilt företag, vars verksamhet har huvudsakligen ekonomiskt syfte, *dels* uppdrag att innehava tjänstebefattning eller därmed jämförligt uppdrag, exempelvis revisorsuppdrag i dylikt företag, såvida icke befattningen tillsatts eller uppdraget meddelats av Kungl. Maj:t. Härvid bör särskild uppmärksamhet ägnas frågan, huruvida landshövding bör få innehava uppdrag såsom ordförande eller ledamot i styrelse för företag, vari staten genom aktieinnehav eller eljest tillförsäkrats inflytande på valet av styrelse. Då dylika uppdrag närmast synas vara att jämställa med sådana uppdrag av övervägande offentlig karaktär, som Kungl. Maj:t eljest bör äga rätt meddela landshövding, anser jag, i motsats till lönenämnden, tillräckliga skäl saknas att utesluta möjligheten att insätta landshövding i styrelsen. Som villkor bör dock gälla, att det ankommer på Kungl. Maj:t att meddela uppdraget eller att uppdraget meddelas genom val å bolagsstämma efter av Kungl. Maj:t därom meddelat beslut. Ehuru, vid bifall till vad nu förordats, det knappast i och för sig är behövt att bibehålla nuvarande ovillkorliga förbud för landshövding att åta sig styrelseuppdrag i bankaktiebolag, anser jag dock tillräckliga skäl icke föreligga för ändring på denna punkt.

Jag vill slutligen framhålla, att förbudet för landshövding att innehava styrelseuppdrag hos företag, vars verksamhet har huvudsakligen ekonomiskt syfte, bland annat avser att förebygga varje tvekan om landshövdingarnas fristående ställning i förhållande till enskilda ekonomiska intressen. Då gränsen mellan uppdrag som kunna och uppdrag som lämpligen icke böra innehavas av landshövding är flytande, utgår jag från, att landshövdingarna icke skola underlåta att underställa tveksamma fall Kungl. Maj:ts prövning.

Beträffande den närmare utformningen av avlöningsbestämmelserna för landshövdingarna anför departementschefen vidare:

I enlighet med 1938 års riksdags uppfattning böra avlöningsbestämmelserna för landshövdingarna inordnas i civila avlöningsreglementet. Härvid böra föreskrifterna intagas under en särskild avdelning, i vilken det är avsett att sammanföra avlöningsbestämmelser för personal, för vilken de allmänna löneplanerna icke lämpa sig. Enligt 1936 års lönekommittés förslag

skulle ifrågavarande avdelning erhålla såsom rubrik: »Tjänstemän, som åtnjuta lön enligt särskild löneplan». Denna rubrik synes i stället böra erhålla följande lydelse: »Tjänstemän, som åtnjuta lön enligt särskild löneplan eller eljest enligt särskilda bestämmelser».

Inordnandet innebär icke att de för civila befattningshavare i allmänhet gällande bestämmelserna göras tillämpliga å landshövdingarna. Utan särskild föreskrift bliva endast de allmänna bestämmelser gällande, som äro meddelade i avlöningsreglementets första avdelning. I den mån ytterligare föreskrifter anses skola gälla eller om modifikationer anses böra stadgas i fråga om de allmänna bestämmelserna, måste särskilda föreskrifter härom meddelas.

Vad angår de allmänna bestämmelserna synes den i 3 § 3 mom. intagna föreskriften om förflyttningsskyldighet icke böra gälla för landshövdingarna. I överensstämmelse med vad förut anförts böra vidare meddelas särskilda föreskrifter angående landshövdingens rätt att innehava uppdrag m. m. i stället för bestämmelserna i 4 § 2 mom.

I fråga om de i avlöningsreglementets andra avdelning intagna bestämmelserna torde endast föreskrifterna angående reseersättning i 22 §, angående ersättning för flyttningkostnad i 24 § samt angående rörligt tillägg i 29—31 §§ böra göras tillämpliga å landshövdingarna.

I årets statsverksproposition framhålles, att vissa ytterligare löneregleringsförslag böra föreläggas 1939 års riksdag. Av dessa påverka löneregleringsförslagen för provinsialläkare och distriktsveterinärer samt för ordinarie lärare m. fl. vid statens undervisningsväsende utformningen av den särskilda avdelning, där föreskrifterna rörande landshövdingarnas löneförmåner böra intagas. Paragraferingen av sistnämnda föreskrifter torde även röna inverkan av nämnda förslag. Det är vidare att märka, att därest förslag till författningsbestämmelser nu framläggas, detta måste medföra ändrad numrering av de sista avdelningarna och paragraferna i avlöningsreglementet. Denna numrering måste emellertid åter ändras vid framläggandet av de övriga löneregleringsförslagen. Dessutom böra såväl det nu ifrågavarande löneregleringsförslaget som andra sådana förslag föranleda vissa ändringar av nuvarande 59 §. Sistnämnda fråga torde böra upptagas till behandling i ett sammanhang.

Vid nu angivna förhållanden är jag icke beredd att i detta sammanhang framlägga förslag till ändring i civila avlöningsreglementet, avsett att underställas riksdagen för godkännande. I stället hava de bestämmelser, som äro avsedda att införas i avlöningsreglementet, sammanfattats punktvis. Sammanfattningen torde såsom bilaga få fogas vid detta protokoll. Kungl. Maj:t torde böra föreslå riksdagen att *dels* godkänna det förslag till avlöningsbestämmelser för landshövdingarna, som innefattas i bilagan, *dels ock* bemyndiga Kungl. Maj:t att i huvudsaklig överensstämmelse med vad här angivits förordna på vad sätt dessa bestämmelser skola inordnas i civila avlöningsreglementet.

Det torde få ankomma på Kungl. Maj:t att meddela erforderliga övergångsbestämmelser i anledning av den föreslagna löneregleringen. Härvid böra landshövdingarna tillförsäkras samma förmån i fråga om bibehållande av nu utgående barntillägg, som enligt beslut av 1938 års riksdag skall tillkomma övriga befattningshavare, å vilka civila avlöningsreglementet blir tillämpligt.

Landshövding, som icke vill underkasta sig de nya bestämmelserna, bör bibehållas vid honom nu tillkommande rätt till lön och övriga förmåner, däribland dyrtidstillägg. I fråga om hans befogenhet att innehava enskilda uppdrag böra nuvarande bestämmelser tillämpas. I enlighet med vad i de-

partementspromemorian anförts bör landshövdingen äga rätt att även efter lönereglerns ikraftträdande med frånträdande av uppdragen övergå på den nya lönestaten.

Den av departementschefen omnämnda sammanfattningen av de föreslagna avlöningsbestämmelserna har fogats som bilaga till detta utlåtande.

Motionerna.

I motionen II: 356 har hemställts, att riksdagen måtte,
dels avslå Kungl. Maj:ts förslag om särskilda representationsbidrag till landshövdingarna,

dels ock med godkännande i övrigt av vad Kungl. Maj:t föreslagit besluta, att lönen fastställes till 27,000 kronor, såvitt angår landshövding i Malmöhus län eller Göteborgs och Bohus län, samt till 24,000 kronor, såvitt angår landshövding i annat län.

I motionen II: 357 har hemställts, att riksdagen måtte med ändring av Kungl. Maj:ts förslag besluta,

dels att landshövding, som är tjänstledig, icke må för tjänstledigheten åtnjuta eventuellt representationsbidrag utan att detta i sådant fall må minskas med ett mot tjänstledighetstiden svarande belopp,

dels ock att landshövding, som är ledamot av riksdagen, icke må för tid som riksdagen är samlad åtnjuta eventuellt representationsbidrag utan att detta i sådant fall må minskas med ett mot riksdagstiden svarande belopp.

Slutligen har i motionen II: 358 hemställts, att riksdagen måtte besluta sådan ändring av Kungl. Maj:ts proposition nr 37, att lönen för envar av landshövdingarna i Göteborgs och Bohus län samt i Malmöhus län bestämmes till 29,000 kronor samt för envar av övriga landshövdingar till 26,000 kronor ävensom att det särskilda representationsbidraget bortfaller.

I fråga om de skäl, motionärerna anfört till stöd för sina yrkanden, får utskottet hänvisa till motionerna.

Utskottet. Utskottet kan i allt väsentligt ansluta sig till Kungl. Maj:ts förslag. Utskottet delar sålunda den till grund för förslaget liggande uppfattningen, att vid sidan av lönen böra utgå särskilda representationsbidrag. Avvägningen av de olika beloppen har icke givit utskottet anledning till erinran i annat avseende, än att viss sänkning av de föreslagna representationsbidragen syns utskottet motiverad. Utskottet vill för sin del föreslå, att representationsbidragen bestämmas till 4,000 kronor för alla län utom Malmöhus samt Göteborgs och Bohus län, för vilka de med hänsyn till de speciella förhållandena därstädes torde böra utgå med ett till 7,000 kronor förhöjt belopp. Enligt vad utskottet inhämtat, kommer Kungl. Maj:t att i annat sammanhang föreslå införande i det civila avlöningsreglementet av sådana bestämmelser, att landshövdingar, som övergå å den nya staten, bliva skyldiga att underkasta sig förändringar beträffande representationsbidragen eller desammas fullständiga borttagande.

Beträffande övriga löneförmåner finner utskottet i likhet med departementschefen rimligt, att staten framdeles bestrider hela kostnaden för uppvärmning och belysning av landshövdingarnas bostäder. Där bostäderna äro inrymda i samma hus som länsstyrelsernas lokaler och kostnaden för de senares uppvärmning och belysning bestrides från länsstyrelsens expensanslag, synes det utskottet dock mest praktiskt, att motsvarande kostnad för landshövdingarnas bostäder gäldas från samma anslag och icke, såsom i propositionen förutsatts, påföres statens allmänna fastighetsfond.

Vad åter angår förslaget, att staten skulle tillhandahålla en uppsättning porslin, glas och bordssilver, som sedan skulle underhållas och förnyas på landshövdingarnas bekostnad, anser utskottet ändamålsenligheten därav kunna starkt ifrågasättas. Enligt utskottets mening kunna för en sådan anordning icke åberopas samma skäl, som när det gäller de svenska sändebuden i utlandet. Någon beräkning av statens kostnader för detta ändamål har ej heller förebragts. Utskottet är under sådana förhållanden icke berett att biträda Kungl. Maj:ts förslag i denna del.

De föreslagna bestämmelserna rörande landshövdingarnas rätt att åtaga sig uppdrag vid sidan av tjänsten förefalla utskottet i det stora hela väl avvägda. Utskottet önskar för sin del allenast understryka angelägenheten av att landshövdingarna i möjligaste mån befrias från uppdrag, som äro främmande för deras verksamhet i länen.

Kungl. Maj:ts förslag i övrigt har icke givit utskottet anledning till erinran. Härav följer, att utskottet icke ansett sig kunna tillstyrka det i motionen II: 357 framförda yrkandet om generellt förbud för landshövding att under tjänstledighet eller fullgörande av riksdagsmannauppgiften åtnjuta representationsbidrag. Enligt utskottets mening föreligga med hänsyn till landshövdingeämbetets natur icke tillräckliga skäl för ett sådant förbud, helst som de i motionen avsedda omständigheterna icke med nödvändighet behöva medföra någon begränsning av representationens omfattning.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag samt motionerna II: 356 och 358 ävensom med avslag å motionen II: 357, må

a) besluta, att civila avlöningsreglementet skall äga tillämpning å landshövdingarna;

b) med de jämkningar, som föranledas av vad utskottet ovan anført, godkänna det förslag till avlöningsbestämmelser för landshövdingarna, som innefattas i förberörda, vid statsrådsprotokollet över socialärenden den 4 januari 1939 fogade bilaga;

c) bemyndiga Kungl. Maj:t att, i huvudsaklig överensstämmelse med vad i statsrådsprotokollet angivits, förordna, på vad sätt de i nämnda bilaga innefattade bestämmelserna skola inordnas i civila avlöningsreglementet;

d) bemyndiga Kungl. Maj:t att, vad angår landshövdingarna, utfärda erforderliga bestämmelser om övergången till civila avlöningsreglementet;

e) besluta, att barn tillägg skola övergångsvis utgå till landshövdingarna enligt i statsrådsprotokollet förordade grunder.

Stockholm den 2 maj 1939.

På statsutskottets vägnar:

ANDERS RÅSTOCK.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Johansson* i Fredrikslund, *Nilsson* i Landeryd, *Bergström*, *Ström* i Lidköping, *Larsson* i Varberg, *Bäcklund*, *von Heland*, *Nisser*, *Boman* och *Bergman*; samt

från andra kammaren: herrar *Råstock*, *Jansson* i Falun, *Svensson* i Grönvik, *Eriksson* i Stockholm, *Persson* i Falla, *Lindberg* i Umeå, *Andersson* i Södergård, *Persson* i Tidaholm, *Åqvist*, *Olsson* i Staxäng, *Andersson* i Malmö och *Mårtensson*.

Reservationer:

1) av herrar *Johansson* i Fredrikslund, *Nilsson* i Landeryd, *Nisser*, *Persson* i Falla och *Olsson* i Staxäng, vilka ansett, att utskottets yttrande och förslag bort hava följande lydelse:

»I anslutning till vad i motionerna II: 356 och 358 framhållits anser utskottet, att det i flera hänseenden icke är lämpligt, att landshövdingarna förutom fast lön tillerkännas särskilda representationsbidrag. Bland annat komma dylika bidrag sannolikt att i många fall medföra krav från allmänhetens sida på ökad representation, då därtill anslagna medel även anses böra för ändamålet förbrukas. Löneformen representationsbidrag har vidare hittills endast förekommit i speciella undantagsfall. Det torde bliva svårt att, sedan principen om representationsbidrag här fastslagits, avvisa krav från andra grupper på liknande ersättning för med tjänsten förenade omkostnader. Utskottet kan därför icke tillstyrka att representationsbidrag tillerkännas landshövdingarna.

Utskottet inser emellertid förvisso nödvändigheten av att vid lönesättningen för landshövdingarna tillbörlig hänsyn tages till de kostnader av olika slag, som äro förenade med uppehållandet av landshövdingebefattningarna. Utskottet har i sådant hänseende funnit de i motionen II: 358 föreslagna belop-

pen böra godtagas. Utskottet tillstyrker alltså, att landshövding erhåller en fast årslön av 26,000 kronor, dock att landshövdingarna i Malmöhus samt Göteborgs och Bohus län med hänsyn till de speciella förhållandena därstädes böra tillerkännas en fast årslön av 29,000 kronor.

Beträffande — — — (= utskottet) — — — hemställa,

att riksdagen, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag och motionerna II: 356 och 358 samt med avslag å motionen II: 357, må

a) besluta — — — landshövdingarna;

b) besluta, att för befattning såsom landshövding skall utgå lön med 29,000 kronor per år i Malmöhus samt Göteborgs och Bohus län samt 26,000 kronor i övriga län ävensom att i övrigt skola gälla de avlöningsbestämmelser, som innefattas i förberörda i statsrådsprotokollet över socialärenden den 4 januari 1939 fogade bilaga, dock med de ändringar, som föranledas av vad utskottet ovan angivit;

c) bemyndiga Kungl. Maj:t att förordna på vad sätt de under b) här ovan omförmälda bestämmelserna skola inordnas i civila avlöningsreglementet;

d) bemyndiga — — — avlöningsreglementet;

e) besluta — — — grunder.»

2) av herr *Lindberg* i Umeå, vilken ansett, att utskottet bort yrka, att representationsbidrag måtte utgå med belopp, motsvarande verkliga representationskostnaden, dock högst med de av utskottet föreslagna beloppen.

Kungl. Maj:ts förslag

till

avlöningsbestämmelser för landshövdingarna, att lända till efterrättelse från och med den 1 juli 1939.

1. För befattning såsom landshövding utgår lön med 22,000 kronor för år räknat.

2. Landshövding äger åtnjuta representationsbidrag med följande belopp för år, nämligen

9,000 kronor, såvitt angår landshövding i Malmöhus län eller Göteborgs och Bohus län,

6,000 kronor, såvitt angår landshövding i annat län med undantag dock för landshövding i Gotlands län, och

4,000 kronor, såvitt angår landshövding i Gotlands län.

Kungl. Maj:t äger bestämma, huru med nämnda bidrag skall förfaras vid tjänstledighet för landshövding.

3. Vad i 3 § 3 mom. civila avlöningsreglementet stadgas skall icke gälla landshövding.

4. I stället för vad i 4 § 2 mom. civila avlöningsreglementet stadgas skola följande bestämmelser gälla:

a) Med landshövdingbefattning må ej förenas uppdrag såsom ordförande eller ledamot i styrelse för bankaktiebolag. Ej heller må med landshövdingbefattning förenas uppdrag såsom ordförande eller ledamot i annat företag, som avses i 4 § 2 mom. civila avlöningsreglementet, såvida icke uppdraget meddelats antingen av Kungl. Maj:t eller genom val å bolagsstämma efter av Kungl. Maj:t därom meddelat beslut.

b) Med landshövdingbefattning må ej förenas annan tjänstebefattning eller därmed jämförligt uppdrag, såvida icke befattningen tillsatts eller uppdraget meddelats av Kungl. Maj:t.

5. Bestämmelserna i 22, 24 och 29—31 §§ civila avlöningsreglementet skola i tillämpliga delar lända till efterrättelse beträffande landshövding.

6. Har skada eller förlust åsamkats landshövding till följd av en mera väsentlig, vid hans tillträde av befattningen icke påräknad rubbning i bostadsförhållandena, äger han erhålla skälig ersättning enligt Kungl. Maj:ts bestämmande i varje särskilt fall.

7. a) Landshövding äger åtnjuta fri tjänstebostad med uppvärmning och belysning i kronans hus. Med bostaden följer i förekommande fall till den ifrågavarande fastigheten hörande planterat område av den omfattning, som

av Kungl. Maj:t för varje särskilt län fastställts. Där särskilda förhållanden därtill föranleda, må Kungl. Maj:t tilldela landshövding antingen annan, åt honom förhyrd bostadslägenhet, eller ock, i stället för bostad in natura, kontant hyresersättning till belopp, som för varje gång med hänsyn till förekommande omständigheter bestämmes.

Vid landshövdingens tillträde till sin tjänst skall för honom avsedd bostad, enligt de närmare bestämmelser Kungl. Maj:t meddelar, genom statens försorg vara försedd med möblering för högst fyra till representation avsedda rum ävensom med andra inventarier för representationsändamål.

Underhållet av möblering, som genom statens försorg anskaffats, bekostas av statsverket, i den mån skada icke uppkommit genom vårdslöshet eller försummelse från bostadsinnehavarens sida. Andra av staten anskaffade inventarier skall landshövding överlämna till efterträdaren i det skick, vari de mottagits.

b) Landshövding skall bebo honom anvisad bostadslägenhet, så framt icke Kungl. Maj:t på grund av särskilda omständigheter annorlunda medgivit.

I fråga om bostadslägenhetens begagnande skola i övrigt lända till efterrättelse de särskilda bestämmelser, som äro eller varda meddelade.

c) Därest landshövdingens bostadslägenhet erfordras för utvidgning av länsstyrelsens ämbetslokaler eller för annat statsändamål, är landshövding skyldig att å tid, som av Kungl. Maj:t bestämmes, avstå från lägenheten och åtnöjas med åt honom förhyrd bostadslägenhet eller kontant hyresersättning. För enahanda ändamål är landshövding jämväl skyldig att underkasta sig sådan minskning av bostadslägenheten, som skäligen må kunna ske.

d) Beträffande bostadslägenhetens avträdande i andra fall än de i c) angivna skall gälla, att landshövding eller, om han avlidit, hans dödsbo skall avträda lägenheten å den fardag, som infaller näst efter tre månader från det landshövdingen från tjänsten avgått eller avlidit, dock att avflyttning skall ske, där landshövding beviljas avsked på tid, som av honom begärts, å den fardag, som infaller näst efter avgången från tjänsten, samt, därest landshövding från tjänsten entledigas, å tid, som av Kungl. Maj:t bestämmes.

e) Landshövding eller, om han avlidit, hans dödsbo skall i den omfattning, som i brist på överenskommelse bestämmes av Kungl. Maj:t, upplåta nödigt utrymme i bostadslägenheten för landshövdingens vikarie eller efterträdare.
